

ДЕЛВА СЪС ЗЛАТО ВИЕТНАМСКА ПРИКАЗКА

Превод от английски: Лина Бакалова, 2016

chitanka.info

В едно село имало старец и старица. Както всички в селото, те живеели много бедно и макар че се трудели от сутрин до вечер, преживявали с по една шепа ориз, малко корени и варен зеленчук, а месо хапвали само когато някой от селото убие диво прасе в гората и раздаде по малко на всички.

В този край валели такива обилни и продължителни дъждове, че всичко растяло много бързо. Налагало се от време на време да разчистват буйната растителност, защото иначе джунглата щяла да погълне домовете им. Веднъж старецът отишъл с мъжете от селото да секат и изкореняват гората, която била стигнала вече до крайните колиби. Това било трудна работа, гъстите храсти били жилави, а палмите, макар и тънки, трябвало първо да се отсекат, а след това корените им да се изкопаят с мотика.

Както копаел около един корен, изведнъж мотиката на стареца се ударила в някакъв камък и се счупила. Той спрял и се навел да разчисти с ръце. Тогава видял, че това не е камък, а горната част на голяма каменна делва, вкопана в земята. Когато с голяма мъка успял да я отвори с помощта на ножа си, видял, че е пълна догоре със златни монети. Той нищо не казал, а сложил обратно капака, затрупал отново делвата с пръст, нахвърлял отгоре палмови листа и си отишъл вкъщи.

Когато разказал на жена си какво му се е случило, тя хем се зарадвала, хем се ядосала, че е оставил златото.

— Но защо направи така? Защо не взе парите, та те са ни били дар от небето! Сега някой ще ги намери и ще ги вземе, а ние ще си останем бедни като преди — завайкала се тя.

Но старецът казал:

— Тези пари не са мои. Ако наистина са дар от небето, небето ще се погрижи да ми ги даде. А ако не са, то тогава такива пари не ми трябват.

На старицата обаче не й харесали тези думи и започнала да му се кара. Така те се разправяли дълго време, но не можели да постигнат съгласие. Но не щеш ли, през това време покрай тяхната колиба минали трима крадци и чули всичко. Те се спогледали алчно и хукнали към мястото, което старецът бил описал. Още било светло и те лесно намерили купчината палмови листа с дълги дръжки, разхвърляли ги настрани и започнали с голи ръце да копаят още рохкавата пръст. Тримата извикали радостно, когато напипали каменния капак и

трескаво разчистили пръстта от него, но както и да се опитвали с ножовете си да го отхлупят, не успели дори да го помръднат. Тогава решили да изпратят единия от тях да донесе мотики, лопати и палмови въжета, за да извадят делвата, а другите двама останали да пазят златото.

Било вече тъмно, когато те, целите в кал, най-после измъкнали делвата и с големи усилия я довели до колибата, в която живеели. Като я внесли вътре и затворили вратата, тримата нетърпеливо я обкръжили и заобсъждали как да я отворят. Само че този път, за тяхно учудване, щом докоснали капака и той се плъзнал встрани. Ала вместо златни монети, вътре било пълно с навити на кълбо змии, които се размърдали и засъскали. Крадците побързали да сложат обратно капака и даже го зачукали за по-сигурно.

— Старецът се е подиграл с нас, сигурно ни е видял като минаваме! — казал първият.

— Той е знаел, че в делвата няма злато, и затова я е оставил, а ние повярвахме като глупаци, че някой може да намери богатство и да не го вземе — промълвил горчиво вторият.

— Трябва да му отмъстим — извикал третият. — Да занесем тези отровни влечуги пред вратата на дома му!

И те отново нарамили въжетата и затеглили делвата към колибата на стареца. После се скрили в близкия бамбуков гъсталак и зачакали да видят какво ще стане.

На сутринта старецът отворил вратата и видял делвата пред прага. Жена му дотичала при виковете му и двамата избутали делвата вътре. Когато я отворили, видели, че е пълна догоре със злато.

— Видя ли — казал старецът, — парите бяха дар от небето и небето се погрижи да дойдат при нас.

А тримата крадци се измъкнали тихо и посрамени си отишли.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.